

[Indenrigsministeren.]

Naar den gældende Kommunallov har kunnet bestaa saa længe, maa det i øvrigt erindres, at det kun er sket derved, at betydelige Afsnit af Loven er ophævet og erstattet med Særlove vedrørende de paa-gældende Spørgsmaal eller gaaet ind under anden Lovgivning. Dette gælder, som alle ved, Reglerne om kommunale Valg og Dele af Skattelovgivningen og Forsørgelseslov-givningen. Men selve dette Forhold, at Loven af 1867 saaledes er blevet gennem-hullet, saa visse Afsnit gælder endnu, medens andre Afsnit er ført over i nye Love, gør selve Loven mindre overskuelig og mindre haandterlig, saa ogsaa dette har bidraget til at gøre en egentlig Revision af Loven ønskelig.

Den Revision, der nu her forelægges Forslag om, er forberedt af et Udvalg, der nedsattes af Indenrigsministeriet den 8. No- vember 1929, og om hvis alsidige Sammen- sætning der gives Meddelelse i de Bemærk- ninger, der følger Lovforslaget. Man vil deraf bl. a. se, at der i dette Arbejde har deltaget Repræsentanter for de tre land- kommunale Organisationer, Amtsraadsfor- eningen, De samvirkende Sogneraadforen- inger og Fællesorganisationen af Landkom- muner med bymæssig Bebyggelse.

Det er lykkedes dette Udvalg ved et energisk Arbejde i Løbet af et Aar at naa til at kunne afgive til Indenrigsministeriet et Udkast til en ny Landkommunallov med tilsluttende Bemærkninger, enstemmigt til- traadt af alle Udvalgets Medlemmer, og det Forslag, jeg har den Ære at fremsætte, følger da ogsaa i det store og hele Udvalgets Ind- stilling. Paa nogle Punkter er der dog indsat nye Bestemmelser, ligesom der foruden en Række rent redaktionelle Ændringer ogsaa er foretaget enkelte reelle Ændringer i Ud- kastet.

Jeg tror, at det af Bemærkningerne meget klart fremgaar, hvilke Ændringer der er foretaget i Udvalgets Udkast, saa jeg ikke har nødig at komme ind derpaa, og i det hele taget er den Redegørelse for Forslaget, der findes i Bemærkningerne, formentlig saa fyldestgørende, at jeg kan afstaa fra at gaa ind paa Enkeltheder. Jeg skal derfor indskrænke mig til at pege paa de væsent- ligste af de Ændringer, der foreslaas gennem- ført i Forhold til de nugældende Bestem- melser.

I § 1, 4de Stykke, gives der Adgang til at foretage Delinger og Ændringer af de bestaaende Sognekommuner, hvor Udviklin- gen gør det særlig ønskeligt, f. Eks. hvor en

opvoksende Stationsby ligger paa tværs af Kommunegrænserne. Paragraffen indehol- der de nærmere Bestemmelser, der tager Sigte paa at sikre den fornødne grundige Undersøgelse af Sagen, herunder ogsaa gen- nem Afstemninger Klarlæggelse af den Op- fattelse, der hersker blandt de kommunale Vælgere, ligesom der ved Kravet om kvali- ficeret Flertal i Amtsraadet ved den endelige Afgørelse, inden Sagen sendes til Indenrigs- ministeriet, er skabt særlig Garanti for, at de Grunde, der taler for Ændringen, er alment anerkendte som fyldestgørende. Som Følge af denne Bestemmelse foreslaas § 11 i Indlemmelsesloven af 28. Juni 1920 op- hævet. Denne Paragraf har egentlig aldrig hørt hjemme i Indlemmelsesloven, der i øvrigt kun angaar Indlemmelsesspørgsmaal vedrørende Købstæder og de til dem græn- sende Landkommuner.

I § 4 gives der Sogneraadene i Kommu- ner med over 3 000 Indbyggere Adgang til at vælge Formand for hele Sogneraadets Funktionstid.

I § 6 paalægges det Sogneraadet af sin Midte at vælge en Kasserer, idet større Kommuner dog kan antage en lønnet Kas- serer; i sidste Tilfælde skal der nedsættes et Kasse- og Regnskabsudvalg. Hvad angaar det ofte meget diskuterede Spørgsmaal, om Sogneraadets formanden samtidig bør kunne være Kasserer, udelukker Bestemmelserne i Forslaget her ikke dette, selv om det utvivl- somt bør være Undtagelsen. Men hvis det sker, gøres det dog til Pligt for det ved- kommende Sogneraad at vælge et Tilsyns- udvalg til at føre Tilsyn med Kassererhver- vets Udførelse. Et saadant Tilsynsudvalg er der i øvrigt ogsaa Adgang til at nedsætte i andre Kommuner, saaledes at Sogneraadets og da særlig Formandens Pligt til at føre Tilsyn med, hvorledes Kassererhvervet ud- føres, overgaar til dette Udvalg.

I § 9 bestemmes, at ethvert Medlem af Sogneraadet er berettiget til efter en Af- stemning at forlange sin eventuelt afvigende Mening tilført Forhandlingsprotokollen og kræve, at de Myndigheder, som Sogneraadet underretter om Sogneraadets beslutning, ogsaa gøres bekendt med Protokolltilførselen. En tilsvarende Bestemmelse findes for Amts- raadenes Vedkommende i § 31.

I § 10 fastslaas det, at der i alle Kom- muner med over 2 000 Indbyggere af Sogne- raadet skal affattes en sognekommunal Ved- tægt, der stadfæstes af Amtsraadet, med nærmere Bestemmelser om forskellige For- hold; saaledes skal den for de Kommuner Vedkommende, der har over 3 000 Indbyg-